

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 11.434 van 21 mei 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X alias X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, alias X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 23 juni 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 26 februari 2008 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 april 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. WINTERS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te hebben, tot de Mandingo-etnie te behoren en afkomstig te zijn van Voinjama, Lofa County. Omwille van het uitbreken van de oorlog verliet u in 1990 Liberia. U ging naar Guinee waar u zich in Macenta vestigde. Tijdens uw verblijf in Macenta gaf u geregeld onderdak aan Liberianen. In januari 2001 werd u door de Guineese autoriteiten gearresteerd omdat u onderdak zou verlenen aan Liberiaanse dissidenten die de oorlog in Guinee zouden gebracht hebben. U werd naar de 'prison civile' gebracht waar u gedurende drie maanden verbleef en vervolgens werd u overgebracht naar de 'Farakorro'-gevangenis gebracht, eveneens in Macenta. U verbleef er tot rond begin 2003. Toen werd u door de Guineese militairen naar de grens met Liberia gebracht en u werd er door de militairen achtergelaten die u zeiden dat u zou gedood worden indien u nog naar Guinee zou terugkeren. U stak de grens met Liberia over. In de buurt van Ganta

ontmoette u een vrouw, mama X. Zij bood u onderdak. Na drie dagen kwamen Liberiaanse soldaten naar het huis van mama X. Ze zeiden haar dat ze informatie gekregen hadden dat Guinese soldaten iemand aan de grens hadden afgezet. Mama X ontkende dat u in haar huis verbleef maar omdat een man in burger die Mandingo sprak Mama X probeerde te overtuigen u te voorschijn te halen en gezien de man zei dat hij u niets zou doen, kwam u zelf te voorschijn. U werd vervolgens gearresteerd door Liberiaanse militairen en u werd naar een militaire barak in Gbarnga gebracht. U werd er ondervraagd door generaal X die u ervan beschuldigde een LURD- of ULIMO-vechter te zijn die kwam spioneren om de positie van de vijand aan uw rebellengroep door te geven. U ontkende dit alles en probeerde uit te leggen dat u in de gevangenis in Guinee had verbleven. U werd door de militairen gefolterd om bekentenissen van u af te dwingen maar u bleef ontkennen dat u een spion was. U werd vervolgens door de soldaten voor een keuze gesteld: of u diende aan hun zijde te vechten, of u zou gedood worden. U was bereid aan hun zijde te vechten en u kreeg gedurende een maand een militaire training waarna u vervolgens aan twee aanvallen in juni of juli 2003 deelnam. Toen u aan een derde aanval deelnam aan de grens met Ivoorkust, viel u echter in een hinderlaag. U werd gevangengenomen door Ivoriaanse soldaten en naar een gevangenis in Danané gebracht. U weet zich niet meer te herinneren hoelang u in deze gevangenis opgesloten zat. Door het omkopen van een soldaat kon u uit deze gevangenis ontsnappen. Deze soldaat bracht u in contact met ene X. U reisde met deze man per vliegtuig naar een voor u onbekend land. U nam vervolgens een trein en kwam aan in het Zuid-station in Brussel. De volgende dag vroeg u asiel aan. Volgens de documenten van de Dienst Vreemdelingenzaken deed u dit op 24 juli 2003.

B. Motivering

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u de diverse Belgische asielinstanties doelbewust heeft getracht te misleiden door te verzwijgen dat u asiel in Nederland heeft aangevraagd.

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u uitdrukkelijk niet eerder een asielaanvraag te hebben gedaan in een ander land dan België (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken vraag 16). Wanneer u door de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd of u na het verlaten van uw geboorteland in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België verbleven heeft, antwoordde u dat dit niet het geval is geweest (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken vraag 26). Op de vraag van het Commissariaat-generaal tijdens uw eerste gehoor ten gronde of u al eerder asiel heeft aangevraagd in landen zoals Nederland of Duitsland of Frankrijk antwoordde u dat u nooit ergens anders asiel heeft gevraagd, tenzij in Guinee waarvan u niet zeker was of u er effectief asiel heeft gevraagd (gehoor ten gronde I p. 1). Wanneer u later tijdens ditzelfde gehoor ten gronde nog eens uitdrukkelijk gevraagd werd of u ooit in Nederland asiel had aangevraagd, antwoordde u 'U heeft het misschien niet begrepen maar ik heb er geen asiel aangevraagd' (p. 19).

Uit de gegevens van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u op 24 juli 2003 in België asiel aangevraagd heeft onder de naam X, geboren op 1 januari 1970 in Voyna en van Liberiaanse nationaliteit (zie bijlage 26 Dienst Vreemdelingenzaken). Op 27 juli 2005 reisde u echter in het bezit van uw Belgisch immatriculatie-attest, op naam van X, geboren op 1 januari 1970 in Voyna, Liberia en van Liberiaanse nationaliteit, naar Nederland waar u aan de grens, te Roosendaal, werd tegengehouden door de Nederlandse politie en waar uw vingerafdrukken werden genomen. Na dactyloscopisch onderzoek door de Nederlandse politiediensten bleken uw vingerafdrukken die op 27 juli 2005 werden genomen te Roosendaal overeen te stemmen met de vingerafdrukken van ene X, geboren op 1 januari 1980 in Massadou, Guinee en van Guinese nationaliteit die door de Nederlandse asielautoriteiten gekend is als een asielzoeker die in februari 2001 Nederland is binnengereisd en die er, eveneens in februari 2001, asiel heeft gevraagd (zie informatie in het administratief dossier). Naast de bevestiging door de Nederlandse politiediensten dat u eerder in Nederland asiel heeft aangevraagd gezien de overeenkomst in vingerafdrukken, wees onderzoek op 23 mei 2006 door de dienst Printrak (Dienst Vreemdelingenzaken) van de vingerafdrukken van ene X die in februari 2001 in Nederland asiel heeft aangevraagd eveneens uit dat deze

vingerafdrukken overeenkomen met de vingerafdrukken die werden genomen bij uw asielaanvraag in België in juli 2003 (zie informatie in het administratief dossier).

Bovendien, wanneer tijdens uw eerste gehoor ten gronde gevraagd werd naar de namen van uw kinderen, antwoordde u bij het noemen van de eerste naam X', wat u onmiddellijke verbeterde in X (zie gehoor ten gronde p. 3), hetgeen er evenzeer op wijst dat u (in het verleden) de naam X gebruikt heeft met betrekking tot uw persoon en uw kinderen.

Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat u voor de Belgische asielinstanties niet alleen bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd omtrent uw eerdere asielaanvraag in Nederland maar dat u bovendien voor de Nederlandse en Belgische asielautoriteiten verschillende verklaringen heeft afgelegd betreffende uw identiteit en zelfs uw nationaliteit (zie informatie in het administratief dossier).

Verder blijkt eveneens uit uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties dat u vanaf januari 2001 tot begin 2003 in een gevangenis in Guinee vastzat, waarna u werd vrijgelaten en naar Liberia werd gebracht waar u problemen zou gehad hebben die het motief zouden zijn geweest voor het verlaten van dit land, wat niet met de realiteit overeenstemt gezien uit uw asioldossier in Nederland blijkt dat terwijl u zich reeds in februari 2001 in Nederland bevond (zie informatie in het administratief dossier).

Gezien u op intentionele wijze getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden, kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag.

De brief van het Rode Kruis van 23 januari 2006, twee deelcertificaten (dd. 17 maart 2004 en 16 juni 2004) en het aanwezigheidsattest van 'Open School voor Volwassenen', uw werkkaart BIAC en van DHL, het document 'Wijziging bestaande Arbeidsovereenkomst van Bepaalde duur' en het document 'overeenkomst arbeider onbepaalde duur', beide van DHL en het Getuigschrift van Opleiding van DHL veranderen niets aan bovenstaande gezien deze documenten niet relevant zijn in het kader van uw asielaanvraag.

U legde geen documenten voor die uw identiteit (waaronder nationaliteit) of uw reisweg naar België zouden kunnen ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Uit het taalkundig warrig initieel verzoekschrift, dat integraal hernomen werd in het verzoekschrift tot voortzetting, leidt de Raad af dat verzoeker ontkent in Nederland asiel te hebben gevraagd.

3. Verweerder werpt op dat, bij toepassing van het algemeen rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*", het beroep onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

4. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die van de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar de interpretatie die bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang, opdat de vordering ontvankelijk zou zijn, persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a. R.v.St., nr. 169.116, 20 maart 2007; R.v.St., nr.148.037, 4 augustus 2005; R.v.St., nr. 139.086, 12 januari 2005).

